

PAASBRIEF AAN DE BROEDERS IN DE WERELD

VAN OPEN GRAVEN NAAR NIEUWE PADEN VAN HOOP

"Gij, die mij vele zorgen en rampen hebt doen zien, gij zult mij doen herleven; uit de diepten der aarde zult gij mij doen opstaan. (Psalm 71:20)

"Jullie die in het stof wonen, word wakker en zing van vreugde! Want uw dauw is een dauw van licht, en de aarde zal de doden baren." (Jesaja 26:19)

"En velen van hen die slapen in het stof der aarde zullen ontwaken, sommigen tot het eeuwige leven, en anderen tot schande en eeuwige verachting." (Daniël 12:2)

"Wij zijn een Paasvolk", zegt kardinaal Luis Antonio Tagle in een van zijn boeken. Pasen herinnert ons eraan dat er te midden van al het geweld een veel grotere realiteit van vrede is in onze wereld van vandaag. Dit is niet een of andere toverformule, maar een verdiept en verruimd bewustzijn dat ontspringt uit de diepten van de aarde en overslaat naar alle werkelijkheden van onze wereld. De toegang tot deze Paaswerkelijkheid is het zien van de mensheid en de wereld met de ogen van God die Jezus uit de dood heeft opgewekt. In God wordt het hele universum geboren met de vreugde van nieuw leven in de verrezen Christus, ondanks alles wat dat leven probeert te saboteren. Wij gedijen als mensen van hoop, volwassen kinderen van het licht, al lijken dood en duisternis vandaag overheersende werkelijkheden te zijn. Wij blijven ambassadeurs van hoop te midden van oorlog en geweld in Oekraïne, Myanmar, Haïti, Afghanistan, armoede en ongelijkheid in Afrikaanse en Aziatische landen, een ecologische verwoesting die een zware tol eist van de armste sectoren van een land, een economische ineenstorting, politieke rivaliteiten waarbij men elkaar probeert uit te schakelen, de pandemie die de kwetsbaren en de armen zwaar treft. De lijst gaat maar door.

De hoop op nieuw leven in de verrezen Christus is een tegengif tegenover de duistere werkelijkheid van vandaag. Een tegengif tegen een houding waarbij we onze verlangens verwarren met de werkelijkheid of omgekeerd eraan ontsnappen, een houding waarbij we gevangen zitten in onze duistere werkelijkheid en toegeven aan somberheid en volslagen hulpeloosheid, of een houding waarbij we al het mogelijke doen om te overleven maar waarbij we alleen aan ons eigen welzijn denken zonder ons te bekommeren om het algemeen welzijn en de zorg voor ons gemeenschappelijk huis. Hoop is geen vlucht maar een doortocht door de donkere tunnel met een houding van geloof naar de Gever van Leven en Licht - een God die altijd vooruit en verder is. Hoop is een liefdevolle overgave aan de waarheid dat de dood niet het laatste woord heeft, al lijkt het kwaad de overhand te hebben. De uitdaging van de Hoop vandaag is fraterniteiten van hoop te bouwen, mensen die samen optrekken, elkaar positief bekijken, met respect naar elkaar luisteren en onderscheiden waar de mensheid een deel van het probleem is in plaats van een deel van de oplossing voor de kwalen van onze wereld. Als mensen van hoop stappen wij samen als broeders met onze zusters naar de verwezenlijking van Gods droom voor onze wereld in de verrezen Christus. Individuele inspanningen kunnen niet alles doen. Onze wereld verlangt een nieuwe gemeenschappelijke wereldorde, gebaseerd op de boodschap van hoop van Pasen.

Maar alles op zijn tijd. Laten we eerst samen erkennen waar de graven van onze wereld zijn die God, in de verrezen Christus, bereid is met ons en door ons te openen. Openlijke oorlogvoering, armoede, vernietiging van het milieu, migratie, wereldwijde verdeeldheid zijn symptomen van kwade wil die woekeren in de graven van het menselijk hart. Hebzucht, onverschilligheid, geweld, wrok en haat zijn menselijke neigingen die samengaan met gebrek aan respect, wantrouwen, verdraaiing van waarden en blindheid voor de goedheid van anderen en van de wereld.

Deze neigingen worden mentale houdingen: ze werken structuren van geweld, onrechtvaardigheid en machtsmisbruik in de hand, ze vertroebelen geest en hart en leiden tot een verdoving. Op collectief niveau ontstaat dan een cultuur waarin onwaarheid tot waarheid wordt, duisternis tot licht verklaard wordt op een zeer vervormende wijze. Hoop is geworteld in het vaste geloof dat God alleen, in de verrezen Christus, onze graven kan openen en onze slechte wil in goede wil kan veranderen. Aan onszelf overgelaten, zijn we te blind, gewond, gebroken en machteloos.

Onze plaatselijke fraterniteiten, met hun spirituele praktijken van levensherziening, woestijndag, aanbidding, fraterniteitsbijeenkomst, bieden hoop aan onze wereld. We dialogeren met elkaar en onderscheiden samen waar de Geest ons heenleidt - persoonlijk, gemeenschappelijk, wereldwijd. Niemand is alleen. Ieders persoonlijk luisteren is een globaal luisteren. Maar de actie komt vooreerst van God in de verrezen Christus. Onze rol is om oprecht te luisteren en mee te werken aan Gods reddende en helende werkzaamheid. De activiteit van de hoop is gebaseerd op Jezus' passie (van het Latijnse woord passio, dat niet-activiteit betekent). Jezus redt de wereld vooral door zijn passiviteit op het kruis, en niet zozeer door zijn genezingen en prediking. Wanneer wij ons gekwetst weten, onbegrepen, vernederd, ongecontroleerd, misbruikt in ons aanbod van liefde en goedheid, dan lijden wij onder onze hartstocht om mensen lief te hebben. Wij staan den voor een morele vraag: hoe zullen wij reageren op het kwaad? Wat voor hart bieden wij de wereld aan? Genadeloos of vergevingsgezind? Geërgerd of sereen? Rancuneus of liefdevol? Pas toen Jezus openlijk vergiffenis bood aan de mensheid die zijn aanbod van liefde afwees, schonk de Vader Hem nieuw leven.

Wij worden uitgenodigd om boodschappers van leven te worden te midden van onze gewonde, gewelddadige en gefragmenteerde wereld. Wij verdragen zowel onze vreugde als onze pijn, onze onverschilligheid als onze zorg, onze angst als onze bereidheid om gezonden te worden. Moge onze universele broeder, de heilige Charles de Foucauld, ons blijven inspireren en begeleiden in ons verlangen om met ons leven het evangelie te verkondigen. Moge zijn heiligverklaring onze kerk van vandaag stimuleren, om broeders en zusters te zijn voor allen, gezonden naar de periferie, een profeet van de dialoog en van de aandacht voor onze gemeenschappelijk huis.

Eric Lozada